

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatus De Censuris Romano Pontifici Reservatis

Ugolinus, Bartholomaeus

Venetijs, 1609

Versi Concilium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61365)

cum prætor. ff. de iud. Sed iam ad alia transeamus.

Versi. Consilium.

S V M M A.

- 1 Consilium præstare quid sit.
- 2 Consilium dare quot modis contingat.
- 3 Consilium dans, ut quis Cardinalem interficiat, in excommunicationem incidit, quæ excommunicatio quousque patet, declaratur.
- 4 Consilium renocans, quod dederat, ut Cardinalis offenderetur, quando præstet, ac liberet a pena.

In hac parte refertur alia causa, quam obrem in excommunicationem hanc quis incidit, quæ est, ubi consulit, ut quis Cardinalem aut interficiat, aut mutilet, aut aliud quid agat ex prædictis antea. Quam rem, ut faciliorem habeamus, præmittendum est, quid sit consilium præstare, & quot modis in hoc contingat consilium præstari.

- 1 Quoad primum igitur consilium præstare nihil aliud est, quod ad rem nostram pertinet, quam suadere, monere, instigare, suggerere, ut aliquid ex prædictis contra Cardinalem quis molatur, vel qua ratione, & modo fiat, sic enim de consulente ut furtum quis faciat, inquit In recusat. in l. in fur. si. consilium autem. ff. de fur. sic

de consulente, ut quis in clericum manus iniiciat, dixit Mar. Socii. Sen. in c. petuenit. num. 51. versicu. Duodecimo. de sentent. excomm. & Syl. in verb. Excommunicatio. 6. num. 5. versic. Quartum, ibi. Sed tamen verba talia fuerunt, & Nauarr. in Man. cap. 27. nu. 78. versic. Sexta declaratio. Hoc igitur est consilium dare.

- 2 Quoad secundum & duobus modis contingit consilium dari. Primum, ut delictum aliquod ex prædictis committatur. Deinde docendo modum, quo possit illud committi vel facile, uel sine periculo. In his igitur duobus modis consilium præstari potest. His præmissis, iam regulam ponamus.

In excommunicationem hanc igitur incidit & qui consilium præstet, ut Cardinalis interficiatur, mutiletur, & ut aliquid aliud ex prædictis in ipsum fiat, ut habetur in versic. proposito, iuncto initio Capituli.

Quæ excommunicatio afficit, cuiuscunque rei gratia consilium præstet, vel ut delictum committatur, uel de modo, quo committatur, nam Bulla simpliciter loquitur, nec distinguit, ergo nec nos distinguere debemus. arg. l. de prætor. ff. de publ. in rem act. Quis autem afficit excommunicatio hæc, vel indirectè quis consuluerit aliquid contra Cardinalem, ut pote sciebat in quadam turri esse Cardinalem, & ob eam rem ut interficeretur, iussit, ut bombardaretur.

da admoderetur, & turris vastare
tur, quo facto Cardinalis interfe-
ctus est. Idem si dixit aliquibus ex
suis, quos sciebat delictum tale
commisuros, vel credere debe-
bat, vellem, si possem vindictam
sumere de tali Cardinali ob iniu-
riam ab ipso in me illatam, nam si
amici eius quid contra Cardina-
lem fecerint, in excommunicationem incidet.

Tertio afficit excommunicatio
hec, vel post multum temporis ii,
quibus consilium hoc dedit, con-
siliū exequantur. argument. eo-
rum, quæ dixit Innoc. in capit. ad
audienciam. num. 2. versicū. Item
non interest. de homicid. & Mar.
Soc. Sen. num. 316. q. 78. & Abba.
in fine. eod. de homici. In his igitur
casibus in excommunicationem
quis incidit, iam vbi ex consi-
lio in excommunicationem quis
non incidit, explicemus.

Primum igitur in excommuni-
cationem hanc non incidit, qui
consilium dedit, vbi quod consu-
luit, nec factum est, nec facere il-
lud conati sunt, verba enim cum
effectu intelligenda sunt. argumē.
l. 1. §. hæc verba. ff. quod quisque
iur. Præterea in his casibus neque
ii, quibus consilium est datum, in
excommunicationem incidunt,
ergo nec qui consilium dedit, nam
nec furti tenetur, qui consilium
ad id dedit, nisi furtum factum
sit. l. si quis vxori. §. neque verbo.
ff. de fur. & l. sape. in fine, ff. de ver-
bor. sign. atque sic dixit Alfon. de

Viual. in Candelabro. part. 2. in ex-
positione Bullæ Cœnæ Domini
cas. 11. num. 89. & Iacob. de Grafs
libro 4. decis. cas. consc. in exposi-
tione Bullæ Cœnæ Domini. num.
103.

4 Secundo loco in excommuni-
cationem non incidit, ubi ante fa-
ctum, consilium reuocauit, etenim
nec irregularis efficitur, qui ho-
micidium consuluit, si sequatur
homicidium, posteaquam legiti-
me consilium reuocauit, ut dixit
Innocent. in cita. capi. ad audien-
tiam. num. 2. versicū. Item non in-
terest, & sequitur Abb. ibi in fine,
& Mar. Socin. Sen. num. 316. ques-
78. ergo multo minus in excom-
municationem incidet, ex quo fa-
cilius quis irregularis fit, quam in
excommunicationem incidat, ut
antea diximus. In reuocando au-
tem consilio non sat est simplici-
ter reuocare consilium, & certio-
rem facere sum, cui consilium
datum est, sed rationibus contra-
rium suadere oportet, nam sicut
rationibus consilium dedit, & cō-
trariis illud tolli debet, vnam quæ
que tollitur enim eo mō, quo in-
ductum est, ut habetur in leg. ni-
hil tam naturale. ff. de regu. iur. &
capit. 1. eod. in antiqu. Nec repu-
gnat, si dicatur, sat esse mādatum
reuocare, ergo idem & de consi-
lio, nam nihil hoc est, etenim
quod mandatum nostra causa da-
tur, ob eam rem sat est simpliciter
illud reuocare, nulla reuocatio-
nis causa reddita, ex quo manda-
tariis

arij nihil interest, ac consilio sua datur, quod interest eius cui datur, atque idcirco, vt contrarium rationibus suadeat, necesse est, non enim facile consilium datum relinquet, cum sua interesse sibi iam persuasum sit, nisi contrarium rationibus suadeatur, atque sic dixit Innoc. in eodem capitul. ad audientiam. numero 3. versic. In eo autem, qui mandasset, & sequitur Socin. ibidem. nume. 317. qui & rationem, hanc communiter receptam esse testatur, idem dixit Bart. in l. non solum. §. si mandato meo. numero 21. versic. Quare, quare. ff. de iniur. Immo si necesse sit, vt certiore eum faciat, quem interficiendum consuluerat, id facere debet, modo eum non patrefaciat, qui interficere ipsum vult, vt dixit Innocent. ibidem.

Postremo in excommunicationem non incidit, vbi ex suo consilio delictum securum non est, sed ob aliud, vt pote iam constituerant eum interficere. Hoc tamen mihi non satisfacit, nam esto ob suum consilium id non sequatur, incidet tamen in excommunicationem, quoniam illis fauet, quod etiam per hanc Bullam prohibitum est, ut modo videbimus.

Vers. Vel fauorem.

- 1 Fauere quot modis contingat.
 - 2 Fauorem prestans ad offendendum Cardinalem in excommunicationem incidit, qua regula, quousque pateat, declaratur.
 - 3 Prohibere potens, ne Cardinalis offendatur, an in excommunicationem incidat.
 - 4 Clamando, si quis opem ferre poterit Cardinali, an in excommunicationem incidat, si non clamauit.
 - 5 Pecuniam an dare teneat ei, qui vult Cardinalem interficere, nisi pecuniam ei tribuam.
 - 6 Sciens quem in mortem Cardinalis inspirasse, an in excommunicationem incidat, si id non patefecerit.
 - 7 Bulla Pij V. excommunicantur, qui non patefaciunt conspirationem factam in Cardinalem.
- I**N hac parte alia causa referatur, quamobrem in excommunicationem hanc quis incidit, ubi scilicet ijs fauet, qui contra Cardinales aliquid ex dictis molitur, & sic ipsis fauet, aut ad interficiendum, aut ad mutilandum, aut ad aliquid agendum, quam rem ut dilucidior habeamus, pramittendum est quid sit fauere, et si de ipso egimus in ca. 1. in vers. Fautores.
- 1 Quoad rem nostram igitur sciendum est, fauere duobus modis